

Σε πρόσφατη ανάρτησή του στο [facebook](#) με τίτλο: **«Πόσο απέχει η Εσθονία;»**, ο Ευάγγελος Βενιζέλος υπεραμύνεται των ακραίων αντικομμουνιστικών **«εκδηλώσεων»** της εσθονικής Προεδρίας του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο Ταλίν και ειδικότερα της διάσκεψης με θέμα: **«Η κληρονομιά στον 21ο αιώνα των εγκλημάτων που διαπράχθηκαν από τα κομμουνιστικά καθεστώτα»**.

Γράφει εκεί, μεταξύ άλλων και τα εξής:

Πόσο απέχει η Εσθονία;

Στις 23 Αυγούστου η Εσθονική Προεδρία του Συμβουλίου της ΕΕ οργανώνει στο Ταλίν συνάντηση των υπουργών δικαιοσύνης των κρατών – μελών, την επίσημη εκδήλωση για την πανευρωπαϊκή ημέρα μνήμης των θυμάτων των ολοκληρωτικών και αυταρχικών καθεστώτων σύμφωνα με το ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 2ας Απριλίου 2009 για την ευρωπαϊκή συνείδηση και τον ολοκληρωτισμό και μια διάσκεψη με θέμα **«Η κληρονομιά στον 21ο αιώνα των εγκλημάτων που διαπράχθηκαν από τα κομμουνιστικά καθεστώτα»**. [...]

Αναρωτιέμαι αν η Ελλάδα θα εκπροσωπηθεί – και σε ποιο επίπεδο – στην εκδήλωση μνήμης «για τα θύματα του σταλινισμού και του ναζισμού» που οργανώνεται την ίδια ημέρα, μια ώρα πριν την έναρξη της διάσκεψης στην οποία αρνήθηκε να μετάσχει το Ελληνικό Υπουργείο Δικαιοσύνης ή η άρνηση συμμετοχής περιλαμβάνει και την εκδήλωση αυτή λόγω **ιδεολογικής διαφοροποίησης των θυτών**. [...]

Ποιος εθνικός στρατηγικός στόχος υπηρετείται με τον τρόπο αυτό και ποιά δημοκρατική και άρα παροδική κυβέρνηση νομιμοποιείται να προσδίδει ιδεολογικό ή μάλλον **ιδεοληπτικό πρόσημο** σε μια ολόκληρη χώρα τοποθετώντας την στο περιθώριο των **κοινών ευρωπαϊκών αξιών** και ιστορικών προσλήψεων;

Όταν θέλουμε να προτάσσουμε την Ευρώπη των αξιών, της Δημοκρατίας, των Δικαιωμάτων, του Κράτους Δικαίου, της κοινής ιστορικής συνείδησης και της αλληλεγγύης σε σχέση με την Ευρώπη της νομισματικής ένωσης και των αυστηρών κανόνων οικονομικής διακυβέρνησης, το λιγότερο που οφείλουμε να κάνουμε ως χώρα – ανεξαρτήτως της πολιτικής φυσιογνωμίας ή της σκοπιμότητας της εκάστοτε κυβέρνησης – είναι να αντιλαμβανόμαστε πώς έχει διαμορφωθεί ιστορικά το **κοινό αξιακό υπόβαθρο της ΕΕ** που ταυτίζεται με το ιστορικό, αξιακό και θεσμικό υπόβαθρο της φιλελεύθερης δημοκρατίας και του ευρωπαϊκού κοινωνικού κράτους δικαίου.

Πέρα όμως από το ζήτημα της απόστασης της Εσθονίας, που θέτει ο τίτλος της εμπνευσμένης ανάρτησης του δημοφιλούς πολιτικού, εγείρεται –χωροχρονικά- και το ερώτημα:

Πόσο απέχει το 2006 από το 2017;

Και αυτό γιατί σε [άρθρο του στο Ριζοσπάστη στις 22/1/2006](#), με τον εύγλωττο τίτλο: **«ΣΤΟΠ στο αντικομμουνιστικό μνημόνιο»**, ο ίδιος πολιτικός σημείωνε:

ΣΤΟΠ στο αντικομμουνιστικό μνημόνιο

Κυριακή 22 Γενάρη 2006

ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ

Σελίδα 4

ΣΤΟΠ στο Αντικομμουνιστικό μνημόνιο

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ
Βουλευτής ΠΑΣΟΚ, πρ. υπουργός

Είναι πραγματικά παράδοξο και προκλητικό εν έτει 2006 ένας διεθνής οργανισμός, που είναι στραμμένος προς την προστασία της δημοκρατίας και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, να εμφανίζεται με ένα κείμενο που πραγματικά προβαίνει στη λεγόμενη ιδεολογική χρήση της ιστορίας.

Δεν πρέπει η ιστορία να είναι το πεδίο μιας ιδεοληπτικής προσέγγισης από αυτόν που τυχαίνει κάποια στιγμή να έχει την πλειοψηφία ή την ισχύ. Η ιστορική αλήθεια είναι κάτι πολύ πιο πολύπλοκο που το αναζητούμε και ίσως να μη το βρούμε και ποτέ.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ
Διαβάστε σήμερα...

«ΕΠΙΘΕΤΟΝΟΜΙΑ ΠΑΡΟΝΟΣ» **Μαζική ΛΑΪΚΗ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ**
στο Συμβούλιο της Ευρώπης
Μαζική ΛΑΪΚΗ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ
στο Συμβούλιο της Ευρώπης

◆ Επόμενος μεγάλος σταθμός το Στρασβούργο

◆ ΕΥΡΩΒΟΥΛΕΥΤΕΣ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΜΝΗΜΟΝΙΟΥ

Η επανάσταση του 1918 και η αντεπανάσταση

Άρθρο **συνεργάτη μας**
Για μια μαρξιστική θεώρηση του προσώπου

Είναι πραγματικά παράδοξο και προκλητικό εν έτει 2006 ένας διεθνής οργανισμός, που είναι στραμμένος προς την προστασία της δημοκρατίας και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, να εμφανίζεται με ένα κείμενο που πραγματικά προβαίνει στη λεγόμενη **ιδεολογική χρήση της ιστορίας**.

Δεν πρέπει η ιστορία να είναι το πεδίο μιας ιδεοληπτικής προσέγγισης από αυτόν που τυχαίνει κάποια στιγμή να έχει την πλειοψηφία ή την ισχύ. Η ιστορική αλήθεια είναι κάτι πολύ πιο πολύπλοκο που το αναζητούμε και ίσως να μη το βρούμε και ποτέ. **[βρέθηκε τελικά, 11 χρόνια αργότερα, σ.σ.]**

Πάντως είναι **ανιστόρητο** να επιχειρεί κάποιος να εξομοιώσει τα φαινόμενα του **ναζισμού ή του φασισμού** ή τα φαινόμενα των αυταρχικών δικτατοριών της Νοτίου Ευρώπης, με τον **κομμουνισμό** ως σύστημα σκέψης και ως σύστημα κοινωνικής και πολιτικής οργάνωσης. Μετά την πτώση του υπαρκτού σοσιαλισμού έχει ανοίξει ένα μεγάλο πεδίο συζήτησης, αλλά αυτό φυσικά δεν επιτρέπει σε κανέναν να κάνει τέτοιου είδους **ιδεοληπτικές αξιολογήσεις** και να **συνθηματολογεί** με τέτοιον τρόπο.

Το κείμενο αυτό είναι **απαράδεκτο**. Είναι ένα κείμενο που **ελπίζω ότι θα καταψηφιστεί** από την Κοινοβουλευτική Συνέλευση του Συμβουλίου της Ευρώπης και **χαίρομαι γιατί και οι εκπρόσωποι του ΠΑΣΟΚ το κατεψήφισαν**.

Υπήρξαν δυστυχώς προβλήματα σε πολλές χώρες που μετά την πτώση των συστημάτων του

υπαρκτού σοσιαλισμού επιχείρησαν **να ποινικοποιήσουν αναδρομικά** πολιτικές συμπεριφορές και στάσεις. Νομίζω ότι αυτό έχει **οριστικά ξεπεραστεί** και θα ήταν **αδιανόητο**, μιλώντας πάντα στο πλαίσιο του φάσματος του δημοκρατικού πλουραλισμού, να μιλούμε για **ποινικοποίηση απόψεων** και μάλιστα απόψεων που έχουν πολύ **συγκεκριμένη ιστορική διαδρομή και ιστορική αναφορά**.

Είναι ένα θέμα που αφορά όλους τους δημοκρατικά φερόμενους και ελεύθερα σκεπτόμενους ανθρώπους, όλους δηλαδή εκείνους που σέβονται τις **αξίες και τις παραδοχές του ευρωπαϊκού πολιτικού πολιτισμού** που βασίζεται στην πολυφωνία, την ανεκτικότητα, σε όλα αυτά τα οποία προστατεύουμε μιλώντας για ευρωπαϊκό κοινωνικό δημοκρατικό κράτος δικαίου.

Το κείμενο αυτό του 2006, διαβάζοντάς το κανείς σήμερα, είναι ...περιβόλι. Αν αντιπαρέλθουμε τον **...αντιμνημονιακό** του τίτλο, τα ερωτήματα είναι πολλά:

-Άλλαξε ο **“ευρωπαϊκός πολιτισμός”**, τον οποίο σταθερά επικαλείται ο Βενιζέλος στα δύο αυτά -εκ διαμέτρου αντίθετα- άρθρα του;

-Τα περίφημα **«εγκλήματα από τα κομμουνιστικά καθεστώτα»** στα οποία σήμερα αναφέρεται, διαπράχθηκαν άραγε **μετά τις 22/1/2006**;

-Η **ιδεολογική χρήση της Ιστορίας**, είναι καταδικαστέα το 2006, όχι όμως η ευθέως **πολιτική** χρήση της το 2017;

- «Η αναδρομική ποινικοποίηση πολιτικών συμπεριφορών και στάσεων», απαράδεκτη ήδη κατά το **2006**, πώς νομιμοποιείται το **2017**;

-Οι **«ανιστόρητες»** και **«απαράδεκτες»** εξισώσεις, οι **«ιδεοληπτικές αξιολογήσεις»** και η καταδικαστέα τότε **συνθηματολογία**, πώς και ανάγονται σε **«κοινό αξιακό υπόβαθρο της ΕΕ»** σήμερα;

Μεταξύ των κοινών στοιχείων των δύο κειμένων, η σταθερότητα στην καταγγελία του **ιδεοληπτικού προσήμου**. Μόνο που είναι άλλο τότε και άλλο τώρα.

Κράμερ εναντίον Κράμερ, αυστηρός ο Βενιζέλος του 2006 με τον Βενιζέλο του 2017...